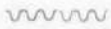

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄.

ΤΟΜΟΣ Η΄.

ΕΤΟΣ 18ον

ΤΕΥΧΟΣ 2ον

15 Μαΐου 1907

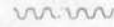

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Διευθυντής-εκδότης

ΑΘΗΝΗΣ

Ὅδος Ἀθηνᾶς, 101

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

*Ἐσωτερικοῦ ὄρ. 16

*Ἐξωτερικοῦ ὄρ. 20

ΑΣΙΟΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Τὴν 11 Μαρτίου ὁ ἰατρός Grandjaen ἐδρίσκει προφανῆ βελτίωσιν ἐν τῇ γενικῇ καταστάσει τῆς ἀσθενοῦς, ἀλλ' ἐπιβεβαιοῖ ἐκ νέου τὴν προμνημονευθεῖσαν κατάστασιν τῶν πνευμόνων, τῆς γαστέρας καὶ τῆς σπονδυλικῆς στήλης.

Τῇ 15 Μαρτίου ἡ ἀσθενὴς ὑποφέρει ἐξ ἰσχυρῶν ἐντερικῶν πόνων, ἔχει πλείονας συνεχεῖς αἰμοπιύσεις ἢ ἄλλοτε, ὡς καὶ λιποθυμίας μετὰ πνιγμοῦ. Τὴν ἀποκοιμίζω καὶ ἐνεργῶ ἐπὶ τῶν πνευμόνων καὶ τῆς γαστέρας κυκλικούς μαγνητικούς χειρισμούς. Περιέρχεται τότε ἄνευ προκλήσεως εἰς τὴν τρίτην ὑπνωτιστικὴν κατάστασιν, τὴν τῆς ἐκστάσεως, καθ' ἣν ἡ νέα προσωπικότης ἐκδηλοῦται καὶ ἐπισυμβαίνουν οἱ ἀπτοὶ πνιγμοί, αἱ ἀπταὶ ουσταλτικαὶ κινήσεις τῶν βραχιόνων μὲ τὰς χεῖρας ἀναγκαστικῶς τειταμέναι καὶ τῇ συνοδείᾳ βαθυτάτου ἀναστεναγμοῦ. Μετὰ μακρὰν διάλεξιν, ἦν ἐπιτρέψατέ μοι, Κύριοι, νὰ μὴ σᾶς ἀνακοινώσω, λόγῳ τοῦ ἰδιωτικοῦ ἀδτιῆς χαρακτήρος, μοι λέγει: «Θὰ δύναται ἐφεξῆς νὰ κρατῇ τὴν κεφαλὴν ὀρθίαν καὶ νὰ ποιῆται χρῆσιν τῶν βραχιόνων τῆς· δὲν θὰ αἰμοπιύσῃ πλέον. Θὰ τὴν ἰατρούσητε ὀριστικῶς, ἐὰν ἔχητε ἐμπιστοσύνην». Μετὰ τοῦτο ἀπομακρύνει ἀφ' ἑαυτῆς ἡ ἀσθενὴς τὰ περικαλύπτοντα ἀδτιὴν σκεπάσματα, ποιεῖ ἀσκητικὰς τινὰς κινήσεις τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, ὡσεὶ νὰ ἀπεδίωκέ τι ἢ νὰ ἐδοκίμαζε τὴν ἀντοχὴν των καὶ εἰτα ἀφυπνίσθη, χωρὶς νὰ ἐνθυμῆται οὐδὲν ἐκ τῶν ἀνωτέρω.

*Ἐξηκολούθησα τὰς πλύσεις καθ' ἐκάστην δευτέραν ἡμέραν.

Τὴν 15 Μαρτίου, ἐκοιμήθη ἐπὶ ἐπτὰ ὥρας, ἄνευ διακοπῆς. Μὲ πληροφοροεῖ δὲ μετὰ χαρᾶς, ὅτι «ἡ μικρὰ τῆς φιλῆ» τῇ εἶπε νὰ ἐκτείνῃ τὰς χεῖρας, ἅς τῇ ἤγγισε καὶ ἠσθάνθη νέαν τιὰ δύναμιν, ἐσχωροῦσαν εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματός τῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἀμέσως

μοὶ ἔγραψεν ἐπιστολήν, ὅπερ δὲν τῇ συνέβη πρὸ εἰκοσιτριῶν μηνῶν· μοὶ προσέθηκε δέ, ὅτι δὲν αἰμοπιύσεν ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας. Αἱ αἰμοπιύσεις ὀριστικῶς κατέπαυσαν ἔκτοτε.

Τῇ 17 Μαρτίου, αἰσθάνεται ἀπὸ τῆς ἀφυπνίσσεώς τῆς κεντήματα καὶ φρικιάσεις εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ μηροῦ. Ἐξείτίζω δὲ καὶ παρα-

... Ἀρχίζει νὰ βαδίζει... (σελ. 24)

τηρῶ, ὅτι ἡ αἰσθητικότης τῇ εἶχεν ἐπανέλθῃ εἰς μέρος τῶν δύο κνημῶν. Τὴν ἀποκοιμίζω ἐλαφρῶς καὶ τῇ κάμνω μηχανοθεραπευτικὰς τινὰς ἀσκήσεις, ἀλλ' ὑποφέρει. Τὴν φέρω εἰς ἐκστάσιν καὶ ἡ προσωπικότης μοὶ λέγει: «Θὰ αἰσθάνεται πόνους, μέχρις οὔ ἡ αἰσθητικότης ἀποκατα-

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΑΛΛΟΝΗ

αυτόν, εἶνε πιθανώτερον, ὅτι ὅλοι αὐταὶ αἱ προσπάθειά μας θὰ μείνουν χωρὶς ἀποτέλεσμα καθόσον οἱ κάτοικοι τοῦ "Αρεως δὲν θάπαντήσουν εἰς τὰ σημεῖα μας, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι δὲν θὰ τὰ ἴδουν· καὶ δὲν θὰ τὰ ἴδουν, διότι δὲν ὑπάρχουν ἐκεῖ "Αρειοί.

«Εἶνε ἀντεπιστημονικόν, γράφει ὁ "Αμπέ Μορρέ, νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι ζοῦν ἐπὶ τοῦ "Αρεως ὄντα νοήμονα. Καὶ εἶνε ἀντεπιστημονικὴ τοιαύτη ὑπόθεσις, διότι κατὰ τὰ ἐξαγόμενα τῶν παρατηρήσεων αὐτοῦ, ὁ πλανήτης "Αρης ἔχει ἤδη πρὸ πολλοῦ εἰσέλθει εἰς τὴν ἀγωνίαν. Δὲν εἶνε μὲν ἀκόμη νεκρός, ὅπως ἡ Σελήνη, ἀλλ' εἰς τοὺς κλιματικούς αὐτοῦ ἔρους εἶνε ἀδύνατος ἡ ὑπαρξὶς ἀνωτέρας ὀργανικῆς ζωῆς.

Ὁ "Αρης εὐρίσκειται εἰς ἡν κατάστασιν θὰ φθάσῃ ἢ μετὰ πάροδον ἑκατομμυρίων ἐτῶν, ὅταν δηλαδὴ ἡ ἀτμοσφαιρὰ τῆς ἀρκιωθῇ, οἱ ὠκεανοὶ καὶ οἱ ποταμοὶ ξηρανθοῦν, ἡ δὲ ἔλλειψις τοῦ ὕδατος καὶ τὸ ψῦχος θὰ καταστήσουν τὴν ζωὴν ἀδύνατον.

Κατὰ τὸν "Αμπέ Μορρέ, αἱ κηλίδες τὰς ὁποίας οἱ πρῶτοι παρατηρηταὶ τοῦ "Αρεως ὠνόμασαν θαλάσσας καὶ διώρυγας, οὔτε θάλασσαι εἶνε, οὔτε διώρυγες. Αἱ μεταβολαὶ τὰς ὁποίας παρουσιάζουν εἶνε ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν ὑπαρξιν ὕδατος. Τὴν ἀνυπαρξίαν δὲ τοῦ ὕδατος εἰς ρευστὴν κατάστασιν ἐπιμαρτυρεῖ καὶ ἡ ἀρσιότης τῆς ἀτμοσφαιρῆς τοῦ "Αρεως. Ἀλλὰ τί εἶνε λοιπὸν αἱ παρατηρούμεναι ἐπιμήκεις καὶ

εὐθύγραμμοι κηλίδες, αἵτινες ἐθεωρήθησαν ὡς διώρυγες, εἴτε ἔργα ὄντων λογικῶν; Εἶνε σχισμαὶ τοῦ φλοιοῦ τοῦ πλανήτου, ὡς ἐκεῖναι τὰς ὁποίας παρατηροῦμεν εἰς τὰς ἀπεξηραμένους γαίας, ἡ δὲ εὐθύγραμμία τῶν εἶνε φαινομενικὴ. Αἱ σχισμαὶ αὐταὶ ἔχουν σχηματῆσαι βαθεῖας κοιλάδας, εἰς τὰς ὁποίας διατηροῦνται ἔλη καὶ καχεκτικὴ τις βλάστησις, μὴ παρουσιάζουσα μεγάλην ποικιλίαν.

Κατὰ τὰ ἄλλα ὁ κόσμος ἐκεῖνος εἶνε παγερὰ ἔρημος μὲ ἔλκος ἀπεξηραμένον καὶ ἀμμώδες. Μόνον περὶ τὸν Ἰσημερινὸν ἡ θερμοκρασία φθάνει εἰς τοὺς 15 βαθμοὺς ὑπὲρ τὸ μηδέν, εἰς δὲ τοὺς πόλους κατὰ τὸ θέρος μόλις ὑπερβαίνει τὴν θερμοκρασίαν τοῦ τηκομένου πάγου. Ἡ ἀτμοσφαιρική πίεσις δὲν εἶνε ἀνωτέρα τῶν 20 βαθμῶν ἑκτονταβαθμοῦ. «Τὸ βέβαιον δὲ εἶνε, συμπεραίνει ὁ εἰρημένος ἀστρονόμος, ὅτι δι' ἓνα κάτοικον τῆς Γῆς ἡ ζωὴ δὲν θὰ εἶχε κανέν θελήγητρον ἐπὶ τοῦ πλανήτου ἐκείνου, καὶ ἂν ὑποθεθῇ ὅτι εἶνε δυνατὴ. Καὶ εἰς τὸν δυστυχέστερον τῶν ἐπὶ τῆς Γῆς ἀνθρώπων δὲν θὰ ἠγχομέθω ν' ἀνταλλάξῃ τὴν κοιλάδα ἡμῶν ταύτην τοῦ κλυθμῶνος» μὲ τὸν κόσμον ἐκεῖνον.

Κατ' αὐτὸν λοιπὸν δὲν θὰ δυνήθωμεν ποτὲ νὰ γνωρισθῶμεν καὶ ἴσως νὰ συγκοινωνήσωμεν με ἀνυπάρχτους κατοίκους τοῦ κοκκινωποῦ αὐτοῦ πλανήτου, τὸν ὁποῖον ὀνομάζομεν "Αρην. Οἱ κάτοικοι τοῦ "Αρεως δὲν ὑπάρχουν πλέον· ἐξέλιπον πρὸ πολλοῦ, ὅπως πιθανώτατα ἐξέλι-

ΜΑΡΙΑ Η ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ

πον καὶ τοῦ δροσφόρου μας οἱ κάτοικοι, καὶ ὅπως μίαν ἡμέραν θὰ σβεσθῇ καὶ ἡ ζωὴ, ἥτις τόσον θαυρεῖ καὶ πολυπραγμονεῖ ἐπὶ τοῦ πλανήτου τούτου, ἐφ' οὗ ζῶμεν.

ΜΑΡΙΑ Η ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ

Ὁ ἀνὴρ κατὰ φύσιν ὑπερέχει τῆς γυναικὸς κατὰ τὸ πνεῦμα, ἐνῶ αὐτὴ, ὑπερέχει ἐκείνου κατὰ τὸ αἶσθημα. Ὁ ἀνὴρ σκέπτεται καὶ ἐνεργεῖ, ἡ γυνὴ συμπαθεῖ καὶ ἀκολουθεῖ. Ἡ καρδιά αὐτῆς συγκινεῖται πάντοτε πρὸ τοῦ πάσχοντος καὶ ζητεῖ νὰ ἀνακουφίσῃ καὶ παρηγορήσῃ τοῦτον ἐν πάσῃ θυσίᾳ, εἴτε διὰ λόγων, εἴτε δι' ἔργων. Ἴδετε Μαρίαν Μαγδαληνὴν πρὸ τοῦ Ἰησοῦ.

Εἰς τὸ αἶσθημα τοῦτο τῆς συμπαθείας ὑπὲρ τῶν πασχόντων δίδωσιν ἡμῖν παράδειγμα ἡ Καινὴ Διαθήκη διὰ τῆς προθυμίας τῶν παρκολουθουσῶν καὶ διακονουσῶν γυναικῶν τῶν Ἰησοῦν, κατὰ τὰς ἀνά τὴν Γαλιλαίαν περιουσίας αὐτοῦ κηρύττοντα, θαυματουργοῦντα, θεραπεύοντα ἀσθενεῖς, ἀναστήνοντα νεκρούς, διδάσκοντα καὶ εὐεργετοῦντα, καὶ αἵτινες ἦλθον καὶ μετὰ τὴν Τετάρτην τοῦ ἁλείψου με μῦρα τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ Σῶμα.

Καὶ ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἀκόλουθοι αὐτοῦ φόβῳ συσχεθέντες ἐκρόδησαν, αὐτὸς δὲ ὁ μαθητὴς Πέτρος τρεῖς ἀπηνήσαστο κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταδίκης τὸν Ἰησοῦν, μόνον αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι, αἵτινες κατέλιπον τὴν πατρίδα τῶν καὶ ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν, δὲν ἐδειλίασαν, οὔτε ἐγκατέλειψαν αὐτόν. Ἐπὸνεί ἡ ψυχὴ τῶν, ἐπασχεν ἡ καρδιά τῶν. Καὶ ἀπὸ τὰ συναισθηματικὰ ταῦτα ἤντλον θάρρος καὶ δύναμιν, μὴ ὑποχωροῦσαι πρὸ οὐδενὸς φόβου, πρὸ οὐδεμιᾶς ἀπειλῆς καὶ μακρόθεν ἐθεώρουν καὶ παρηκούσθουν τὰ

γενόμενα. Ὅταν ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας μετὰ τοῦ Νικοδήμου ἔλαβον τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸ ἐνεταφίασαν, μόνον αἱ γυναῖκες ἦλθον νὰ ἀλείψου με μῦρα τὸ Σῶμα αὐτοῦ. Διὰ τὴν τοιαύτην δὲ αὐταπάρνησιν καὶ συμπάθειαν ἡ Θεῖα Δίκη ἤμειψεν αὐτάς, προωρίσασα, ἵνα πρῶται αἱ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι τελευταῖον ἀπαμακρύνθησαν τοῦ Ἰησοῦ, ἴδουν τὴν Θεῖαν Ἀνάστασιν καὶ αὐταὶ ἀναγγεῖλουν τὸ χαρμόσυνον τοῦτο γεγονός εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἰησοῦ. Τῶν Μυροφόρων αὐτῶν γυναικῶν μνεῖαν ἐπιτελεῖ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν, ὡς καὶ συγγρόνως τοῦ Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ Νικοδήμου.

Κατὰ τὴν παράδοσιν πολλοὶ ἦσαν αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀλλ' οἱ Εὐαγγελισταὶ μνεῖαν ποιοῦνται τῶν ἐπισημοτέρων μόνον. Ἦσαν δὲ αὐταὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἥτις ἀπῆλθεν μετὰ τὴν Ἀνάληψιν, ὡς ἱστορεῖται, εἰς Ρώμην καὶ ἐνήργησε παρὰ τῷ αὐτοκράτῳ Τιβερίῳ, ἵνα τιμωρηθῶν ὁ τε Πιλάτος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, διὰ τὸ τρομερὸν ἐγκλημα, τὸ ἀπαίσιον καὶ ἀσυγχώρητον ἔσον καὶ φρικώδες καὶ φοβερόν, ὅπερ διεπραξάν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ μετέβη εἰς διάφορα μέρη, ἐτελεύτησε δὲ εἰς Ἐφεσον, ἐξ ἧς τὸ σῶμα αὐτῆς μετεκομίσθη εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἄλλαι Μυροφόροι ἦσαν ἡ Σαλώμη, θυγάτηρ τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, ἀδελφὴ δὲ τῆς Θάμαρ ἐκ τῆς Ἐσθῆρ, Ἰωάννα, γυνὴ τοῦ Χουζᾶ, οἰκονόμου τοῦ Ἡρώδου, Μαρία καὶ Μάρθα ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου, Μαρία τοῦ Κλωπᾶ καὶ Σωσάννη, ὑπὲρ τῆς μνήμης τῶν ὁποίων ἡ Ἐκκλησία ἀφιέρωσε τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων.

II....

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Άγρια καὶ ἡμερα κεράδια.

Διὰ τοῦ παρόντος πειράματος παρουσιάζομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν φυσιολογικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν φαινόμενον, ὅπερ δύναται νὰ φέρῃ ἡμᾶς εἰς σκέψεις πολὺ περιεργούς καὶ πρωτοτύπους ἴσως. Τὸ πρᾶξιμον σχῆμα δείκνυσιν ἡμῖν κεράσια ἄγρια καὶ κεράσια ἡμερα, τελειοποιηθέντα διὰ τῆς ἀνθρωπίνης χειρὸς. Τὸ πεί-

ραμα δε τοῦτο μᾶς διδάσκει, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ἰδιοφυία καὶ τέχνη, ἐν τισὶ περιστάσεσι, δύναται νὰ υποβοηθήσῃ τὴν φύσιν καὶ νὰ παραγάγῃ προϊόντα ἔτι ὠραιότερα, καλῆτερα ἢ καὶ μεγαλύτερα. Τοῦτο δὲ παρατηρεῖται καὶ ἐν τῇ ὀργανικῇ καὶ ἐν τῇ ἀνοργάνῳ φύσει καὶ μολογὰ ταῦτα δὲν δυνάμεθα νὰ ἐνοήσωμεν ἔτι τί πρὸς τοῦτο συντελεῖ καὶ ἂν ἡ πρωτοβουλία τῆς φύσεως εἴη κατωτέρα τῆς ἰδιοφυίας τοῦ ἀνθρώπου. Γνωρίζομεν, ὅτι ἡ φύσις παράγει ἀριστοτεχνήματα φυσιολογικὰ· εἶναι ὅμως δυνατόν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς νὰ τὴν υπερβάλῃ εἰς περιστάσεις τινάς, λέγουσα αὐτῇ: « Ἴδού ἐγὼ σὲ ὑπερτέρῳ, κατασκευάζων τελειότερα »; Τὸ πρᾶξιμον πείραμα μᾶς ἀπαντᾷ προφανῶς καταφατικῶς. Τὰ κάτωθι κεράσια εἶναι τὰ ὑπὸ τῆς φύσεως παραγόμενα ἀφ' ἐαυτῆς εἰς τὸ φυσικὸν

αὐτῶν μέγεθος. Τὰ δὲ ἄνωθι τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ φυσικὸν ἐπίσης αὐτῶν μέγεθος παραγόμενα. Ἄλλὰ καὶ ὅποια διαφορὰ σχήματος καὶ θέσεως, γέυσεως καὶ ἀπεκλύσεως μεταξύ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας παραγωγῆς!

Εἶναι λοιπὸν δυνατόν ὁ ἀνθρώπος νὰ βοηθήσῃ τὴν φύσιν εἰς τὴν μετατροπὴν τῆς παραγωγῆς τῆς ὀργανικῆς καὶ ἀνοργάνου ζωῆς;— Ἴδού πρόβλημα, ὅπερ δύναται ἐν πολλοῖς νὰ χρησιμεύσῃ ὡς καὶ τοῖς θεολόγοις καὶ φιλοσόφοις ἐν γένει.

Φ. Π.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Τρώγομεν πολὺ καὶ τρώγομεν μὲ ὑπερβολικὴν ταχύτητα. Τρώγοντες δὲ πολὺ, παραφορτόνομεν τὸν στομάχον καὶ τρώγοντες ταχέως, τὸν υποβάλλομεν εἰς ὑπερβολικὴν κόπωσιν. Καὶ εἰς τὰς δύο δὲ περιπτώσεις ὁ στομάχος παθαίνει ὅ,τι τὰ ἄλογα ζῶα, τὰ υποβαλλόμενα εἰς ὑπερβολικὸν κόπον, δηλαδή ὁ στομάχος δὲν δύναται νὰ λειτουργῇ κανονικῶς Ἐπειδὴ δὲ ἡ λειτουργία του εἶνε ἡ βία τῆς ζωῆς, ἄρα ὡς οὗτος παύση νὰ λειτουργῇ καλῶς καὶ ἡ ζωὴ δὲν εἶναι εἰς τὴν θέσιν τῆς.

Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ἡ παρατήρησις αὕτη ἢ τὸσον λογικῶς ἀπλή, δὲν εἶνε νέκ τις ἀνακάλυψις. Πρὸ πολλοῦ ἡ ὑγιεινὴ μᾶς λέγει, ὅτι σκάπτομεν οὕτω τὸν τάσον μ ε, διὰ τῆς μὴ χρησιμοποίησεως καταλλήλως τῶν ὀδόντων μας.

Κατ' αὐτὰς ὁ Γάλλος ἰατρός Ζικέ ἀνέπτυξε διὰ τοῦ « Ἰατρικοῦ Τύπου » μίαν συμπληρωματικὴν γνώμην. Ὅτι ἡ πολυφαγία μετὰ τῆς ταχυφαγίας ὄχι μόνον βραχύνουν, ἀλλὰ καὶ ἀσχημίζουν τὴν ζωὴν. Διὰ τὴν γράφει, ἐνῶ τὰ ἀνηθὰ παιδικὰ εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον εὐμορφα, μετὰ τῶν ὑπερβάντων τὴν ἡβην, πλεονάζουσι οἱ ἀσχημοὶ καὶ οἱ παραμορφούμενοι ἀπὸ ἐξανθήματα (σπυρεῖα) καὶ ἐλξέματα; Τοῦτο ὀφείλεται βεβαίως καὶ εἰς ἄλλα αἰτίαι, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν κακὴν λειτουργίαν τοῦ στομάχου, κατὰ τὸν ἰατρὸν Ζικέ. Ἡ κόπωσις τοῦ στομάχου καὶ ἡ ἀτελής πέψις δημιουργοῦν εἶδος αὐτοδηλητηριάσεως, ἐκδηλουμένης εἰς πλημμυρῆ κακῶς κυκλοφορίας, κόπωσιν τῶν χαρακτηριστικῶν, πρόωρον πτώσιν τῶν τριχῶν καὶ δυσειδεῖς ἐξανθήσεις τοῦ σώματος.

Ὡστε ὄχι μόνον δὲν πρέπει νὰ τρώγομεν κατὰ κόρον, ἀλλ' εἶνε ἀπαραίτητον καὶ νὰ μὴ σῶμεν πολὺ, οὕτως ὥστε αἱ τροφαὶ νὰ φθάνουν εἰς τὸν στομάχον εἰς ρευστὴν περίπου κατάστασιν. Ὅσον δὲ σπεύδομεν τρώγοντες, κατὰ τοσοῦτον σπεύδομεν εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς ὑγείας καὶ τὴν ἀνηρότητα τῆς μορφῆς. Τοιαύτη δὲ

εἶνε τῆς μαθήσεως ἢ σπουδαιότης, ὥστε Ἄγγλος τις ἰατρός ὑπεστήριξεν, ὅτι μόνη ἡ καλὴ μάσησις εἶνε ἐπαρκής, ἵνα ἀπαλλάτῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης καχεξίας.

Ὁ ἰατρός οὗτος

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

(Συνέχεια)

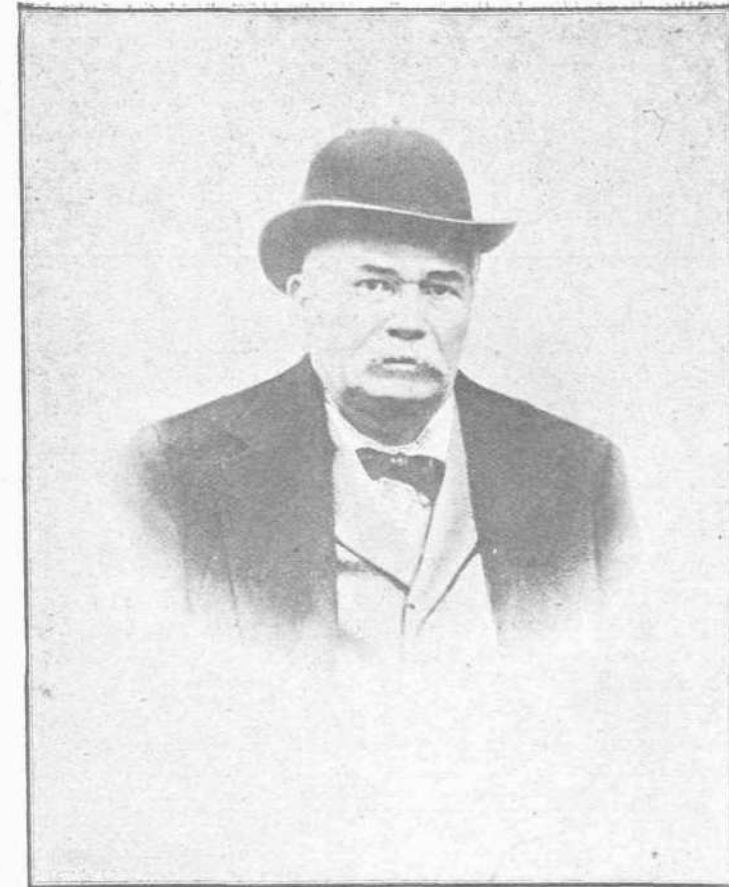
Αἱ πρώται ἐντυπώσεις μου.

Ἦν ἐπαύριον περὶ τὴν 8 π. μ. ἐξήλθομεν εἰς τὴν πόλιν, ἀφοῦ ἐπιόμεν καφὲ εἰς τὸ κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου μας ὠραῖον καφενεῖον, ὅπου δὲν ἀκούει τις ἢ τὴν Ἑλληνικὴν, καὶ μετὰ περιεργείας παρατηροῦμεν τὴν κίνησιν, τὸν λιμένα, τὰς ὁδοὺς, τὰς οἰκίας καὶ καταστήματα,

νικὴ δὲ διοικήσεις, ἑλληνικὴ διαμόρφωσις, ἑλληνικὸν ἐντελῶς μορφωτικὸν πνεῦμα ἐν πᾶσι καὶ ἑλληνικαὶ ἐπίσης γνώσοι. Ἴδού δὲ τί μᾶς λέγει ἡ ἱστορία περὶ αὐτῆς καὶ ὀλοκλήρου τῆς Προβηγκίας.

Οἱ Μασσαλιῶται Φωκαεῖς, οἵτινες κατέκτησαν καὶ ἀπόκισαν τὴν Μασσαλίαν, ἐξελλήνισαν βαθμῆδ ν τὴν μεσημβρινὴν Γαλατίαν, τὴν νῦν καλουμένην Προβηγκίαν· ὁ δὲ πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας Εἰρηναῖος, ἀρχιεπίσκοπος ὄν τοῦ Λουγδούνου, τῆς νῦν Λυώνος, κατὰ τὸν δεύτερον μ. Χ. αἰῶνα ἐλάλει πρὸς τὰ πλήθη τῶν πιστῶν Ἑλληνιστί.

Δεκατέσσαρες Ἑλληνικαὶ πόλεις ἐπῆρχον ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς μεσημβρινῆς Γαλατίας, ἀπὸ τῶν Πυρηναίων μέχρι τῶν Ἀλπεων, μετὰ τῶν δὲ αὐτῶν ἀναφέρονται ἡ Νίκαια, δηλαδή ἡ νῦν Νίτσα, τὸ Μόνακον, ἦτοι τὸ περιφρημον

τοὺς κατοίκους καὶ τὰς ποικίλας ἄπλῶς καὶ ἀφελεῖς ἀμφιέσεις τῶν κατοίκων καὶ ἱερατῶν, μέχρι καὶ τοῦ στραβοφορεμένου πύλου των, τῆς ζωηρότητος καὶ τοῦ φιλελευθέρου βαδίσματος, διελογισθῆν, δὲ ὅτι εὐρίσκομαι εἰς καθαρώς ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ δὲν ἐβράδυνα ν' ἀναμνησθῶ, ὅτι ὄντως Ἑλληνικὴ ἀποικία ἦτον ἐνταῦθα καὶ ὅτι ἐπὶ ἑκατομιάδας ἐτῶν ἐπεκράτει ἑλλη-

χαροπαικτικὸν Μονακό, τὸ Τελώνιον, τοῦτέστι ἡ Τουλὼν, ὁ σπουδαῖος γαλλικὸς ναύσταθμος, τὸ Ἀντίβιον καὶ ἄλλαι κωμοπόλεις. Καὶ σήμερον εἶνε οἱ Γάλλοι ὀμιλοῦντες περὶ τοῦ Ἀργελάτου, (Ἄρλη, Arles) καὶ τῶν Νορμανῶν, βεβαίως, ὅτι ἐκεῖ εὐρίσκονται οἱ τελειότεροι τύποι ἑλληνικῆς καλλονῆς.

Ἡ Ρώμη βραδύτερον βαθμῆδὸν διὰ τῆς

ΣΠ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

ὁ διὰ τρίτην φοράν ἐκλεγείς Δήμαρχος Ἀθηνῶν

Ν. ΠΑΠΠΑΔΑΜ

ὁ ἐκλεγείς Δήμαρχος Ἐρμούπολεως

Τὸ νέον ἔργον «Παναθηναία» τῶν κ. κ. Τσοκιοπούλου καὶ Ἀννίνου, ἀναγιγνωσκόμενον ὑπὸ τῶν συγγραφέων εἰς τοὺς ἡθοποιοὺς τῆς Ν. Σκηνῆς. Τὸ ἔργον ἐπέτυχεν ἄρκετά καὶ παύεται ἐπανειλημμένως.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Νέα Σκηνή. Νέον ἔργον ἀνεβιβάσθη εἰς τὸ θέατρον τῆς Ὀμονείας τὰ «Παναθηναία» τῶν κ. κ. Τσοκιοπούλου καὶ Ἀννίνου. Τὰ «Παναθηναία» εἶνε μία ἀθηναϊκὴ ἐπιθεώρησις, ἐν ἣ παρελαύνουν ὅλοι οἱ γνωστοὶ τύποι τῆς Πρωτεύουσας, ὅλα τὰ σπουδαῖα καὶ μὴ συμβάντα, ὑπόδοχαί, συλλαλητήρια κτλ. Ὁ Σαμφάκος, ὁ μακαρίτης Σακουλῆς, ὁ ῥήτωρ Βδελόπουλος, ὅλοι παρελαύνουν ἀπὸ σκηνῆς, ὡς καὶ τὸ αὐτοκίνητον ἐνὸς πολυτάλαντου. Τὸ ἔργον ἐπέτυχεν ἄρκετῶς καὶ ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου καθημερινῶς εἶνε πρωτοφανής.

Ἀθηναῖον. Καὶ εἰς τὸ δροσερὸν θέατρον τῆς Λεωφόρου Πατησίων ἀνεβιβάσθη νέον ἔργον τοῦ κ. Καραντζάκη. «Σημερώνει», δράμα ἐταιρῆθεν κατὰ τὸν Παντελεΐδειον διαγωνισμόν. Τὸ ἔργον τοῦτο ἔχει πολλὰς ἀρετὰς καὶ ἀποκαλύπτει τὸν συγγραφέα τοῦ ὡς ἔχοντα μεγίστην συγγραφικὴν δύναμιν. Μετ' οὗ πολὺ δίδεται καὶ τὸ νέον ἔργον «Χίμαιρα» τριλογία τοῦ κ. Νέη. Ἡ κυρία Εὐαγγελία Παρρασκευοπούλου ἐπαναλαμβάνει τοὺς παλαιούς θριάμβους τῆς

Θεατρον Συντάγματος. Ὁ θίκασος τοῦ θεάτρου τούτου ἐξακολουθεῖ τὴν διδασκαλικὴν Κλέπιου, τῆς Κυρίας τοῦ Μαξίμ καὶ τῆς Ζωζέτίας τῶν περιφήμων αὐτῶν ἐπιτυχιῶν τῆς ἐφετεινῆς περιόδου. Ἐπιτυχίαν ἔκτακτον ἐπίσης ἐσημείωσε καὶ τὸ νέον δράμα ἡ Λοξοδρομία.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Ἐξεδόθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μαρουδῆ, τμηματάρχου τῶν Τυχ. καὶ Τηλεγράφων ἡ *Τηλεγραφικὴ Χημεία*, ἡ χημεία ἐνημερωμένη εἰς τὴν ἠλεκτρικὴν τηλεγραφίαν, ἥτοι σπουδαιότητα συγγραφῆς, ἥς τὴν ἔλλειψιν κατιδῶν ὁ συγγραφεὺς, ἀνεπλήρωσε τὸ κενόν, ἐκδώσας βιβλιαρίον κατ'ἀλληλον καὶ περιεκτικώτατον, οὐτινος ἡ τιμὴ ὠρίσθη εἰς δρ. 2.

Ὅμοιος παρὰ τῶ αὐτῶ ἐκδότῃ εὐρίσκονται καὶ ὀλίγα ἐτι ἀντίτυπα τοῦ παρ' αὐτοῦ πρότινος ἐκδοθέντος «Ἑλλήν. Κρυπτογραφικὸν Λεξικόν», τοῦ μόνου κατ'ἀλλήλου παρ' ἡμῖν διὰ κρυπτογραφικὴν συνεννόησιν τὸ ὅποσον χάριν τῶν καταγινόμενων εἰς ταύτην ὑπεβίβασεν εἰς δρ. μόνον 5.

Οἱ βουλούμενοι ἀποτανήθωσαν πρὸς τὸν ἴδιον παρὰ τῆ Γεν. Διευθύνσει τῶν Τυχ. καὶ Τηλεγράφων, συναποστέλλοντες καὶ τὸ τίμημα.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Μπεμπῆς συνομιλῶν μετὰ τῆς μητρός του.
— Ὅταν ὑποφέρῃς, Μπεμπέ μου, δὲν πρέπει νὰ παραπονεῖσαι ἀλλὰ νὰ προσφέρῃς τοὺς πόνους σου εἰς τὸν Θεόν.

— Μὰ τότε, μαμμά, χθὲς ὅπου ὁ πατέρας ὑπέφερεν ἀπὸ τὰ δόντια του, διατὶ ἐφώνησε τὸν διάβολον;

Ὁ δωδεκαετής Πέτρος τρέχει ἔνδοκον εἰς τὴν μητέρα του.

— Μαμμά, τῆ λέγει, ἡ Λιλίκα θὰ πνιγῇ.

— Ἀμπά, ἄστεινεύεται καὶ σὺ τὸ ἐπίστευες.

— Ὅχι μαμμά, νά, ἐπῆγε κοντὰ εἰς τὴν στέφαναν καὶ μ' ἐφοβέριζε ἂν δὲν τὴν πάρω, θὰ πέση νὰ πνιγῇ.

— Μπᾶ, τίτε εἶπέ της καὶ σὺ, κονιτέ, πῶς θὰ τὴν πάρης.

— Ναι, μαμμά μου, τί καλὰ καὶ ἄμα τῆς τὸ πῶ, δὲν θὰ εἶναι δικά μου ὅλα τὰ παγγίδια της;

Ὁ μικρὸς Τοτὸς ἐν ὄρα καταγίδος.

— Μαμμά, μαλώνει τώρα ὁ Θεός.

— Ναι, παιδί μου.

— Τότε ὁ μπαμπᾶς εἶναι πῶ δυνατὸς ποὺ σπάζει πιάτα καὶ ποιήρια;

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Α. Α. Ὁδησόν. Ἐπιστολὴ ἐλήρθη. Σᾶς ἀπηντήσαμεν καὶ ἀναμένομεν νεωτέραν σας. — Α. Α. Κεσσάνη. Ἀναμένομεν συνδρομὴν σας πρὸς τακτοποιήσιν. — Ν. Μ. Βερολίνον. Συστημένη ἐλήρθη. Ἐχει καλῶς. — Α. Α. Ὁδησόν. Λογχοκισμὸν σᾶς ἐστειλάμεν. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας. — Κ. Ε. Μ. Πλωμάριον. Συστημένη ἐλήρθη. Ἐσώκλειστον παρεδώσαμεν. Εὐχριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν ἀμέσως. — Χ. Ο. Κάϊρον. Ἐπιστολὴ σας λίαν θλιβερὰ ἀλλὰ καὶ λίαν διασκεδαστικὴ ἐν τρωτῶ. Δὲν πειράζει ὅμως. Ἄμα ἔλθω, θὰ ἀνακτήσῃς ζῆμίας λιρῶν. — Κ. Κ. Κων/πολιν. Συνδρομὴ σας ἐλήρθη. Εὐχριστοῦμεν. — Α. Α. Κάϊρον. Ζητηθέντα φυλλάδια σᾶς ἐστάλησαν. — Ι. Κ. Κάϊρον. Ἐπιστολὴ σας μόλις ἐλήρθη καὶ ἀναπνεύσαμεν. Ἀπηντήσαμεν σχετικῶς καὶ ἀναμένομεν νεωτέραν σας. — Ε. Κ. Ρ. Καρόβασι. Φυλλάδια καὶ βιβλίον στέλλονται ὡς πρότερον αὐτῶ μέχρι νεωτέρας ἐντολῆς σας. — Χ. Μ. Α. δὲν Ἐπιστολὴ μετὰ συναλλαγματικῆς ἐλάβομεν. Εὐχριστοῦμεν πολὺ. Γράφομεν.

ΤΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ

Ὁ Ρεμβαδμῶς

Χώρα ποῦ πάντα ἔζησες,
χωρὶς κακία καὶ φθόνο
βουβή, κουφή καὶ ἀνασθητη
σὺ δάκρυ καὶ σὺν πόνο

Πῶχεις τὸ χάρο βασιλεῖα,
καὶ στέμμα τὸ δρεπάνι,
γὰ μοναχὸ στολίδι σου
σάββανο καὶ λιβάνι.

Ὡ πόσο εἶσαι ζήλευτή,
χώρα τρισαγισμένη
γὰ ὄσους φαίνονται πῶς ζοῦν
Ἐνῶ ἔνε πεθαμένοι.

Ἄγγελος Σαλούτσος

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

6. Αἶνιγμα

Τὸ πρῶτον μου συνθετικὸν
ἂν θέλῃς γὰ τὸ μάθησ
σιγά, σιγὰ ἐρευνήσῃ
ἄλλως τε φίλ' ἐχάθησ.

Ὁλος ὁ κόσμος ὁμιλεῖ
περὶ αὐτοῦ τοῦ εἶδους
καὶ ἄμ' ἀκούουσιν ἕνα «μποῦμ»
ἀρχίζουσι τοὺς πῆδους.

Ὅλοι ἀμείσως φεύγουσι
καὶ γύρω σου ἀκοῦσι
πῶς γέμισε ὁ τόπος
ἀπὸ ἀναρχικῶς.

Σ' αὐτὸ λοιπὸν τὸ πρῶγμα
ἂν δίπλα του κολλήσῃ
μονάχα ἕνα γράμμα
εὐρέθηκε ἡ λύσις.

Οἱ φόβοι ὅλοι παύουσι
καὶ μία πόλις τώρα
πλουσία καὶ μεγάλη
προβάλλει σ' ἄλλη χώρα.

7. Γοῖθος

$\frac{0}{1000}$ Ρῶσαι τόσο φῶς

8. Φύθρον-Μίθρον

Κανπιμαίτην—Σησακεί

9. Ἐλλειποσύμφωνον

+ο++α+ο++ι++υ+ευει

ΔΕΥΤΕΡΑ
ΤΡΙΤΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ

ΚΛΗΡΩΣΙΣ

τῆς 26 Αὐγούστου 9 Σεπτεμβρίου
τῆς 28 Ὀκτωβρίου 10 Νοεμβρίου
τῆς 30 Δεκεμβ. 12 Ἰανουαρ. 1908

1907

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΤΟΥΣ 1907

Ἐκαστον Γραμματίον παρέχει συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος ἐκάστης κληρώσεως ΤΕΣΣΑΡΩΝ

Ἐκαστον Γραμματίον ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν κληρώσεων τιμᾶται ΔΡΑΧΜΗΣ

Κέρδη ἐκάστης κληρώσεως

Ἐν Μεγά Κέρδος	ἐξ	100.000 Δρ.
Ἐν Κέρδος	ἐξ	25.000 Δρ.
Ἐν Κέρδος	ἐκ	10.000 Δρ.
Τρία Κέρδη ἐκ 5.000		12.000 Δρ.
Πέντε Κέρδη ἐξ 1.000		5.000 Δρ.
411 Κέρδη ἐξ 100		41.100 Δρ.
578 Κέρδη ἐκ 50		28.900 Δρ.

Ἐν ὅλῳ Κέρδη 675.000 Δρ.

Κέρδη τῶν τριῶν κληρώσεων

3 Μεγ. Κέρδη ἐξ 100.000	300.000 Δρ.
3 Κέρδη ἐξ 25.000	75.000 Δρ.
3 Κέρδη ἐκ 15.000	10.000 Δρ.
9 Κέρδη ἐκ 5.000	5.000 Δρ.
15 Κέρδη ἐκ 1.000	15.000 Δρ.
1223 Κέρδη ἐξ 100	123.300 Δρ.
1734 Κέρδη ἐκ 40	86.790 Δρ.

Ἐν ὅλῳ Κέρδη 675.000 Δρ.

Ἀπευθυντέον : εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείων) εἰς Ἀθήνας, εἰς πᾶσαν ἄλλην ἑλληνικὴν δημοσίαν Ἀρχήν, εἰς τὰς ἑλληνικὰς Τραπεζὰς καὶ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῶν, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πρακτορεῖον Ἐφημερίδων καὶ τὰ ὑποπρακτορεῖα αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1907.

Ὁ διεύθυνων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ